

Løvrigt finder udvalget ikke anledning til at ændre de i § 128 fastsatte betingelser for en forebyggende institutions godkendelse til statstilskud, således at bl. a. reglen i § 128, stk. 1, nr. 2, om, at institutionen skal være åben for tilgang af børn i mindst 4 timer daglig hele året rundt med undtagelse af en rimelig sommerferie, bibeholdes også for disse institutioner.

Når man kun har foreslået, at den udvidede adgang til statstilskud skal gælde børnehaver og ikke andre institutioner for forebyggende børneforsorg, skyldes dette, at spørgsmålet næppe kan antages at være aktuelt for vuggestuernes og fritidshjemmenes vedkommende.

På foranledning af udvalget har overinspektionen for børneforsorgen undersøgt de omtrentlige omkostninger ved gennemførelsen af dette forslag.

Efter en foretagen skønsommæssig gennemgang af de ikke godkendte forebyggende institutioner, der er overinspektionen bekendt, har overinspektionen antaget, at der for tiden er ca. 85 egentlige forebyggende institutioner, der ikke får statstilskud, hvoraf ca. $\frac{1}{3}$ efter lokaleforholdene og lederens uddannelse m. v. kan anses for egnede til godkendelse, medens ca. $\frac{1}{5}$ må anses for tvivlsomme, og resten næppe vil kunne komme i betragtning. Ved opgørelsen over, hvilke institutioner der antagelig må anses for egnede til godkendelse til statstilskud, har overinspektionen ikke taget hensyn til, hvorvidt det kan anses for sandsynligt, at institutionen vil ansøge om godkendelse i tilfælde af gennemførelsen af en tilskudsordning for disse institutioner, og overinspektionen har henledt opmærksomheden på, at nogle af de institutioner, som i øjeblikket er anset for uegnede, muligt ved forbedring af lokalerne eller ved antagelsen af ny leder vil kunne blive egnede til at modtage statstilskud, samt at der muligt findes andre institutioner end de opgivne, da der ikke består nogen pligt til at indberette sådanne til overinspektionen.

På grundlag af et af overinspektionen for året 1946—47 beregnet gennemsnitsudgiftstal for de godkendte forebyggende institutioner har overinspektionen herefter beregnet udgifterne ved at inddrage de egnede institutioner under den omhandlede tilskudsordning til ca. 100.000 kr årlig. Overinspektionen har dog herved henledt opmærksomheden på, at det bør tages i betragtning, at en eventuel ydelse af tilskud til institutioner af den omhandlede art formentlig vil føre til øget oprettelse af sådanne nye institutioner, og således medføre en stigende udgift for staten. Overinspektionen har herved henvist til, at antallet af godkendte forebyggende institutioner i tiden 1. april 1936 til 1. april 1948 er fordoblet, idet der pr. 31. marts 1936 fandtes 262 anerkendte og godkendte institutioner mod 527 pr. 31. marts 1948, og at der nu findes ca. 550 sådanne institutioner, medens antallet af ikke godkendte institutioner ikke har vist nogen nævneværdig stigning i de senere år.

Der er enighed indenfor udvalget om, at man allerede bør søge den fornævnte ændring gennemført fra 1. april 1949 at regne, således at man kan danne sig et indtryk af, hvorledes en sådan ny regel ville virke i praksis til bedømmelse af, hvorvidt bestemmelsen bør gøres varig ved den endelige tilskudsordning.

Under henvisning til foranstående skal udvalget derfor henstille til socialministeriet, at gyldigheden af den ved loven af 27. juli 1945 gennemførte tilskudsordning søges forlænget yderligere 1 år indtil 31. marts 1950, idet man dog samtidig foretager de ændringer, der er fornødne for at gennemføre den fornævnte midlertidige tilskudsordning for børnehaver, der ikke udelukkende eller dog væsentligst modtager børn af mindre-bemidlede forældre.

Man vedlægger et af udvalget udarbejdet udkast til forslag til lov om ændringer i forsorgsloven angående forhøjelse af statstilskuddet til institutioner for forebyggende børneværn.

P. u. v.

Erik Leuning.

H. Horsten.